

MARTIN PRÁŠEK: GENERACE ROZBITÝCH OPIC. PRO LEPŠÍ POCHOPENÍ, JAKÉ ZVRÁCENÉ POKUSY NA NÁS TEĎ PROVÁDĚJÍ

- CZ24 News | 2. března 2021

Vláda nám od pondělka nařídila stanné právo, pardon lockdown a vykolíkovała výběhy. Chybí snad už jen prstáci v ulicích. Sociální a psychický dopad bude obrovský a drtivý. A tady nelze nezpomenout práce psychologa Haryho Harlowa.

Zakázala veškeré sociální kontakty včetně těch s příbuznými. Chybí snad už jen prstáci v ulicích a smrt za poslech cizího vysílání. Tato léčba covidu však v konečném sčítání bude horší, než nemoc, kterou má léčit. **Sociální a psychologický dopad této izolace a stresu, který nutně působí kontakt s proti lidu nasazenými silovými složkami, bude totiž obrovský a drtivý. A pro mnoho lidí vpravdě smrtící.**

A tady nelze v této souvislosti jinak, než připomenout průkopnické práce jednoho z nejcitovanějších – Amerického psychologa 20 století Haryho Harlowa. Suchou řečí Wikipedie:

Harry Frederick Harlow, rodným jménem **Harry Israel** ([31. říjen 1905](#) – [6. prosinec 1981](#)), byl [americký psycholog](#), [profesor University of Wisconsin–Madison](#), [26. nejcitovanější psycholog 20. století](#).^[1] Proslulost mu zajistily zejména jeho pokusy s opicemi rodu [makak rhesus](#).

O co v těchto pokusech šlo a proč byly tak průlomové? A proč jej zmiňuji nyní, při kritice vládních izolačních opatření?

Nejslavnější Harlovův výzkum se týkal experimentů s mláďaty Makaků a náhradními

matkami. Odebral mládě makaka od matky a poskytnul jim výběr ze dvou matek náhradních. Jedna byla tvrdá drátěná, druhá měkká, příjemná na dotek. Mládě si samozřejmě vybralo matku měkkou a to i tehdy, když "tvrdá" matka poskytovala potravu. ❌

Vydal tak průlomovou studii [The Nature of Love \(Přirozenost lásky\)](#), která zbořila jako domeček z karet tehdejší uznávaná dogmata v psychologii. Poznatek, že mládě (dítě) nepotřebuje strohý nalajnovaný dospělácký svět, ale teplo porozumění a něhu. Svým přístupem velmi přispěl k formulování teorie tzv attachmentu.

Jenže Harlow u toho nezůstal Zkoušel posléze, jestli se tento attachment dá zlomit nebo rozbít. Jeho náhradní matky, na které bylo mládě fixováno, byly upraveny tak, aby byly nevypočítavé a kruté. Například mládě odpuzovaly elektrošoky, náhlým silným proudem vzduchu, nebo dokonce píchaly jehly. Těmto zlým matkám říkal *Iron Maides*.

Dokonce zašel ještě mnohem dál. Při výzkumu deprese a efektu sociální izolace zkoumal, jak se sociální izolace promítne do schopnosti mláďat začlenit se do sociální skupiny (opičí tlupy) a vychovat svoje mláďata. **Už zde by měl pozorný čtenář povytáhnout obočí a přemýšlet o analogiích s dnešní dobou lockdownovou.**

Za účelem navození oné naprosté sociální izolace a deprivace vymyslel Harlow kruté zařízení. **PIT OF DESPAIR - JÁMA ZOUFALSTVÍ.** ❌

Sestávalo z komolého kužele postaveného na špičku. Do spodní části bylo umístěno pokusné mládě, takže kolem sebe mělo jen černé stěny a zamřížovaný obdélník světla nad sebou. Dále bylo zařízení vybaveno špehýrkou s polopropustným zrcadlem, aby mohlo být prováděno pozorování, a možnost přísunu vody, potravy a odvodu výkalů. Po pár dnech mláďata vzdala veškeré pokusy o útěk nebo o ovlivnění své situace a prakticky se jen choulily v rohu. A v těchto nelidských podmínkách byly pokusné subjekty ponechány několik týdnů. Až několik let (!). **Samozřejmě, dopad na psychiku pokusných opiček byl naprosto devastující.**

Když byly z izolace opičky puštěny zpět do skupiny, stranily se ostatních, neuměly se zapojit do sociální hierarchie, byly ostatními členy skupiny týrány a šikanovány. Harlowa pak zajímalo, jak budou schopné po takové izolaci samičky pečovat o potomstvo. Každá se však v přirozené skupině odmítla pářit. Sestrojil tedy zařízení zvané "RAPE RACK", kde samičku fixoval v pozici přirozené při opičím páření. Hrůza, co následovala po porodu předčila ta nejhorší očekávání, noční můry a fantazie.

Sám Harlow o tom poznamenal:

"Not even in our most devious dreams could we have designed a surrogate as evil as these real monkey mothers were",

Ani v našich nejúchylnějších snech jsme nebyli schopni vymyslet krutější "náhradní matku", než se dokázaly ke svým mláďatům chovat tyto reálné matky.

Samičky své potomstvo úplně ignorovaly, nebo byly tak kruté, že se to až nedá popsat. Rozbíjení hlaviček mláďat o zeď nebo odkusování z něj končetin a prstů.... Zkrátka, dlouhodobá izolace těžce narušila psychiku. a v podstatě se její následky přenesly do další generace Angličané mají na takové poškození termín **DAMAGED BEYOND REPAIR. Neopravitelně ROZBITÝ.**

Říkáte, že tato má analogie omezení sociálních kontaktů a lockdownů s důsledkem působení

Harlowovy Jámy zoufalství neplatí? Že lidé přeci nejsou opice? **Kolik však důchodců zabila SAMOTA v jámě zoufalství domova důchodců při dlouhodobém zákazu návštěv?** Ale jinak máte naprostou pravdu. **Lidé OPRAVDU NEJSOU OPICE** – mozí totiž nesouhlasí, mnozí se totiž bouří. Nechtějí se podrobit nesmyslným rouškadám. Švejkují,, obcházejí nařízení strany a vlády, hledají díry v předpisech. opatření otevřeně i soukromě kritizují. Jezdí na hory lyžovat. Mnozí opatření cíleně ignorují a otevřeli své podniky Pořádají demonstrace. [Organizují se](#).

Oficiální diskurz o nich sice tvrdí, že jsou nezodpovědní. Sobečtí, zlí. Nebezpeční. Navedení Kremlem. Zastánci konspiračních teorií. A bůh ví co ještě, jakou kydanou špínu. **Ale celé je o v podstatě jen tom, ponechat si svoje lidské a sociální vazby a do TĚ JÁMY ZOUFALSTVÍ SE PROSTĚ NENECHAT HODIT.**

Ted' je však drakonickými pokutami a nasazením ozbrojených složek jakýkoliv odpor prakticky znemožněn. A i když má člověk legitimní důvod křížit hranice okresu, stres a ponížení z toho muset vyplňovat denně papír že jdu do práce, stres ještě znásobí.

Pit of despair začal plnit svoji funkci. Nakonec to bude se všemi negativními důsledky, které to pro jedince i celou společnost implikuje. Takže díky naší skvělé vládě a díky neschopnosti, kterou se snažila zakrýt drakonickými opatřeními tak tady budeme mít

GENERACI ROZBITÝCH OPIC.

Lidí nenávratně psychicky nalomených a poškozených, neschopných sociální interakce, Kolektivy plné patologických jedinců se všemi jevy, které to přináší. A samozřejmě, lidé deprivovaní o sociální vztahy budou svoji deprivaci přenášet do dalších generací. Vládo ,děkujem .

A cesta ven? Ta se obávám, již neexistuje. V Harlovově experimentu bylo prokázáno, že se následky tvrdého lockdownu izolace daly podstatně zmírnit tím, že byl izolovaným zvířatům povolen určitý sociální kontakt třeba hodinu denně. V podmínkách klarantény by to představovalo například hory jednou za 14 dní a návštěva příbuzných a známých dvakrát týdně. Ale ktomu se nikdo z těch šašoňů, posedlých mocí, neodhodlá. A když se k věci přidá ještě existenční tlak, potom to spíše, než pomalé vyhojení po skončení lockdownu dopadne tak, jak popisuje poutník [stav vesnic v odlesněném kraji v půvabném filmu *Muž, který sázel stromy*](#).

A nebo daleko spíše tak, jak popisuje Adam Bodor stav společnosti v dystopickém románu [Okrsek Sinistra](#). O povodí říčky Sinistry v Dobrinském polesí, kde vládne totalitní moc s absurdními pravidly, lidem lajnující životy i sexualitu. O místě, kde je každý vlastně odepsán a na nikom a ničem už nezáleží. Mimochodem, v tom románu mají jak neomezenou moc úřadů a "horských myslivců" tak i epidemii nemoci "*tunguzská chřipka*", kterou ale nepřenáší netopýr ale pták Brkoslav. Doporučuji knihu přečíst. nebo alespoň recenzi v odkazu, je fakt výživná.

PS: Prosím, sdílejte článek. Děkuji.

Autor: MARTIN PRÁŠEK

Zdroj: <https://pravvyprostor.cz>